

Abstrakt

Předkládaná práce se zabývá dopady na použitelnost důkazů, které vyplývají z porušení předpisů upravujících proces dokazování v trestním řízení. Význam dokazování je zásadní, neboť jeho prostřednictvím dochází k rekonstrukci události významné z hlediska trestního práva. Podmínkou naplnění účelu trestního řízení je úplné a správné zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a to v rozsahu nezbytném pro vydání rozhodnutí. Přitom je nutné, aby při opatřování, zajišťování, provádění i hodnocení důkazů byla dodržována stanovená pravidla, jež představují záruku spravedlivého procesu, jakožto jednoho z podstatných atributů demokratického právního státu.

Práce je rozdělena na čtyři hlavní části doplněné o úvod a závěr. První část se věnuje vymezení pojmu dokazování v trestním řízení, jeho významu a účelu. Dále se zabývá právní úpravou dokazování včetně ústavních a mezinárodněprávních východisek. Rovněž obsahuje výčet základních pojmů a zásad ovládajících proces dokazování a rozdělení důkazů z různých hledisek.

Ve druhé části práce je teoreticky zpracována problematika přípustnosti důkazů, jejichž získávání či provádění bylo stíženo určitou vadou. Současně je zmíněno také téma tzv. opomenutých důkazů a více prostoru je věnováno účinnosti důkazů získaných na základě neúčinných důkazů s přihlédnutím k americké doktríně „plodů z otráveného stromu“ a české právní úpravě a judikatuře.

Třetí část reflektuje mezinárodní dosah provádění a hodnocení důkazů národními soudy. Vymezuje úlohu Evropského soudu pro lidská práva ve vztahu k posuzování důkazů, když zdůrazňuje význam čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech a svobodách, na jehož základě nepřímou dochází k přezkumu zákonnosti důkazů. S ohledem na požadavek dodržování celkové spravedlnosti řízení proti obviněnému nesmí být proces dokazování v rozporu s dalšími ustanoveními Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Čtvrtá část práce je blíže zaměřena na vybrané důkazní prostředky a postup při jejich provádění včetně důsledků, k nimž vede nerespektování procesního postupu. Přičemž byly detailněji rozebrány výpovědi obviněného a svědka, které v mnoha věcech představují klíčový případně jediný důkaz. Vzhledem k aktuálnosti tématu využívání odposlechů jako prostředků k prokázání trestné činnosti je poslední kapitola věnována právě jim, kdy společně s teoretickým vymezením tohoto institutu je zohledněna také nejnovější judikatura zabývající se zákonností nařízených odposlechů.